

Není všechno zlatý

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Já měl jsem rád tvůj černej vlas,
v očích svit a hebkej hlas
a stačilo jen pár milostnejch frází.
Hned byla ruka v rukávě,
pár bot a džínsy ve trávě
a já měl dojem, že mi víc neschází.

Ztemněl ve tvých očích stín
a od té doby byla's vším,
když karmín zbarvil i tvou horkou tvář.
Byla's pro mně hvězdou hvězd,
louky začly znovu kvést
a nad tvou hlavou zlatá svatozář.

ref.: Není všechno zlato, co se jenom třpytí.
Ten samej večer jsem jí čap, jak jí líbá jinej chlap
- nemám jinýho zbytky.

Tak začal jsem hned karty hrát
a cizí krávy značkovat
a překupníkům prodal celý stáda.
Já prošel mnohou tavernou
a střídal hernu za hernou,
ale štěstěna mně neměla moc ráda.

A všude holky do větru,
co braly lásku od metru.
Já věděl, že už musím změnit směr,
se zbytkem peněz u pasu,
já dal jsem vale Texasu
a uháněl jsem rovnou na sever.

Tam tolik slunce nepálí,
tak holky nejsou nestálý
a nestačí jim jen pár hloupejch frází.
Nechávaj ruku v rukávě,
neházej džínsy po trávě
a nezatáhnou mě hned do nesnází.

Ta moje nemá černej vlas
a chvílema jí skřípe hlas,
zato však má nezáladnou tvář.
Vidí všude louky kvést
a nechce modrý z nebe snést
a ve svý duši nosí svatozář.
A ve svý duši nosí svatozář.